

ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ EMERSON

ΔΟΣΕ ΤΑ ΟΛΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Δόσε τα όλα στὸν ἔρωτα·
 ὑπάκουσε τὴν καρδιά σου·
 φίλους, δικούς σου, τὶς μέρες σου,
 τὸ βίός, τ' ὄνομά σου,
 σκοπούς, καὶ φήμη, καὶ τὴ Μοῦσα σου·
 τίποτα μὴν ἀρνηθῆς.

Εἶναι καλὸς ἄρχοντας·
 δὸς τοῦ ἕσσαν τόπο,
 ἀκολούθη τον ἀκράτητα,
 ἐλπίδα πέρα ἀπὸ ἐλπίδα·
 ἔλο ψηλά, πὸ ψηλά,
 βυθίζεται στὰ μεσημέρια,
 μὲ ἀκούραστο φτερό,
 μὲ σκοπὸ ἀνείπωτο·
 ἀλλὰ εἶναι θεός,
 τὸ δρόμο του ξέρει
 καὶ τοῦρανοῦ τὶς θύρες.

Δὲν εἶναι γιὰ τὸν ταπεινό·
 θέλει γερὴ τόλμη,
 ψυχὴς δίχως δειλίασμα,
 ἀντρεία ἀκαταγώνιστη·
 αὐτοῦς θ' ἀνταμείψη,
 κι αὐτοὶ θὰ γυρίσουν
 περισσοὶ ἀπὸ πρῶτα
 καὶ πάντα ἀνεβαίνοντας.

Δόσε τὸ πᾶν στὸν ἔρωτα·
 ἔμωσ, ἄκουσε, ἄκου,
 μιὰ λέξη εἰν' ἀκόμα στὴν καρδιά σου ποὺ πρέπει,
 κ' ἕνας παλμὸς σταθερῆς προσπάθειας,

μείνε σήμερα,
 αὔριο, πάντα,
 σὰν τὸν Ἀραβὰ ἐλεύθερος
 γιὰ τὴν ἀγαπημένη.

Σμίξε σφιχτὰ μὲ τὴν παρθένα·
 ἔταν ὅμως τὸ πρῶτο ξάφνισμα,
 ἀχνὴ σκιὰ τῆς πρώτης ὑποψίας
 γλυστρήση ἀνάμεσα ἀπ' τὸ νέο της στήθος
 γιὰ κάποια χαρὰ ποὺ εἶναι χάρια ἀπὸ σένα,
 ἐλεύθερη ὡς εἶναι, σ' ἔτι φαντάζεται ἐλεύθερη·
 κι οὔτε μὴν κρατήσης τὴν ἄκρη ἀπ' τὸ ροῦχό της
 κι οὔτε τὸ πιὸ χλωμὸ ρόδο, πεσμένο
 ἀπ' τοῦ καλοκαιριοῦ της τὸ διάδημα.

Ἄν καὶ τὴν ἀγαποῦσες καθὼς τὸν ἑαυτὸ σου,
 ἀπὸ ἀγνότερον ὅμως πηλὸ πλασμένη,
 ἂν κι ὁ μισεμὸς της σκοτεινιάζει τὴ μέρα
 τῆ χάρη πέρνοντας ἀπ' ὅλα σου γύρω,
 μάθε στὴν καρδιά σου,
 οἱ ἡμίθεοι ἔταν φεύγουν
 πὼς φτάνουν οἱ θεοί.

(RALPH WALDO EMERSON)

Μεταφραστὴς ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

MATHURIN RÉGNIER

(1573-1613)

ΕΠΙΤΑΦΙΟ

Περνοῦσε ἡ ζωὴ μου γλέντι ἀληθινὸ
 δίχως μετάνοια, μήτε χαλινό,
 κ' ἐπήγαινα παιχνίδι κάθε ἀνέμου.

Τώρα παραξενεύουμαι γιὰτι
 ὁ θάνατος νὰ μὲ συλλογιστῆ
 ποὺ δὲν τὸν συλλογίστηκα ποτέ μου.

Κ. Γ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ